

Fylkesmannen i Sør-Trøndelag

Postboks 4710 Sluppen, 7468 Trondheim
Sentralbord: 73 19 90 00, Telefaks: 73 19 91 01
Besøksadresse: E. C. Dahls g. 10

Saksbehandler
Beate Sundgård
Miljøvern avdelingen

Innvalgstelefon

73 19 92 61

Vår dato

Vår ref. (bes oppgitt ved svar)

Eva Dybwad Alstad
Landbruk og bygdeutvikling

73 19 92 75

06.11.2017

Deres dato

2017/7259-522.1

Deres ref.

10.10.2017

10726/2017

Rissa kommune
Rådhusvegen 13
7100 RISSA

Klima og miljøfaglig uttalelse til søknad om godkjenning av plan for nydyrking - Jonny Foss - Rissa kommune - 19/41

Vi viser til søknad fra Jonny Foss om nydyrking på eiendommen gnr. 19 bnr. 41 i Rissa kommune. Det søkes om nydyrking av 15 daa, hvorav 9,3 daa av det omsøkte arealet består av uproduktiv skog. Det resterende arealet består av myr.

I oversendeslesbrevet fra Rissa kommune skriver kommunen at søker driver med melkeproduksjon (Foss samdrift DA) med en besetning av 62 kyr og 102 øvrige storfe. Samdrifta har en melkekvote på 595 633 liter. Totalt areal det ble søkt om produksjonstilskudd for i samdrifta høsten 2016 var på 597 daa fulldyrka, 15 daa overflatedyrka og 18,8 daa beite. Deler av jordbruksarealet ligger i et område der det planlegges ny fylkesvei, og området vil gå tapt når veien bygges. I tillegg vil et større areal beslaglegges i forbindelse med bygging av veien.

Jf § 9, Forskrift om nydyrking, skal fylkesmannen gis anledning til å uttale seg der nydyrkingen kan berøre vesentlige miljøverdier jf § 3. Siden deler av det omsøkte arealet er myr har kommunen derfor bedt fylkesmannen om en miljøfaglig uttalelse før kommunen fatter endelig vedtak i saken.

Fylkesmannens miljøfaglige vurdering av saken følger her:

Fylkesmannens vurdering av nydyrkingen i forhold til natur, miljø og klimahensyn med bakgrunn i naturmangfoldloven og føringer for klimaarbeid, deriblant Stortingsmelding nr 33:

Det omsøkte arealet består av myr og er en del av Dalåmyra. Dalåmyra er registrert som en særlig viktig naturtype. Den er intakt høgmyr. Dette er en trua myrtype som finnes svært få steder i fylket. Årsaken til dette er at høgmyr ofte finnes i lavereliggende og indre deler av fylket, områder som i stor grad er dyrket opp eller bebyggt. Det er svært få høgmyrer på Fosen. Høgmyrene i Stadsbygda er et sjeldent unntak.

Samlet belastning på høgmyr i Rissa er stor. De fleste av høgmyrene i Stadsbygda er nå dyrket opp. Grønningsmyra, Askjemsmyra og midtre deler av Dalaåmyra. Dette innebærer at Rissa har et stort ansvar for å ta vare på det lille som er igjen av verdifulle myrarealer i kommunen.

En oppdyrking av høgmyr er etter vår mening ikke i tråd med Norges mål om å redusere klimagassutslipp med 40 prosent innen 2030. Denne myra er svært viktig for klimaet fordi høgmyr er dype myrtyper og har store lagre med karbon. En oppdyrking vil frigjøre dette karbonet uansett hvilken metode som brukes for å dyrke opp, så lenge metoden reduserer vannstanden i myra.

Oppdyrkingen vil ødelegge viktig naturmangfold siden høgmyr er en trua myrtype.

Vi frårår sterkt at Dalåmyra dyrkes opp ytterligere for å bevare den siste høgmyra i kommunen. En oppdyrking i nord vil ødelegge myra.

Nordlige deler av Dalåmyra kan fremdeles fungere som høgmyr

NTNU har kartlagt myra og konkluderer med at nordlige deler av myra fremdeles kan fungere som høgmyr på tross av inngrepene midt på myra.

Dalåmyra er en av få gjenværende høgmyr-rester i Rissa kommune. Høgmyr er på nasjonalt og internasjonalt nivå truet, og er i Norge en sjelden myrtype. Typisk høgmyr finnes hos oss kun i låglandet, fordi betingelsene for utviklingen av denne myrtypen er (etter norske forhold) lang vekstsesong og høy temperatur. I tillegg er flat topografi en betingelse. Dette er svært ofte sammenfallende med klimatiske og topografiske forhold i våre mest aktive jordbruksområder. Typisk høgmyr er derfor blant de myrtypene som er sterkest berørt av inngrep.

Rissa er i yttergrensen (mot nordvest) for utbredelse av typisk høgmyr i Norge

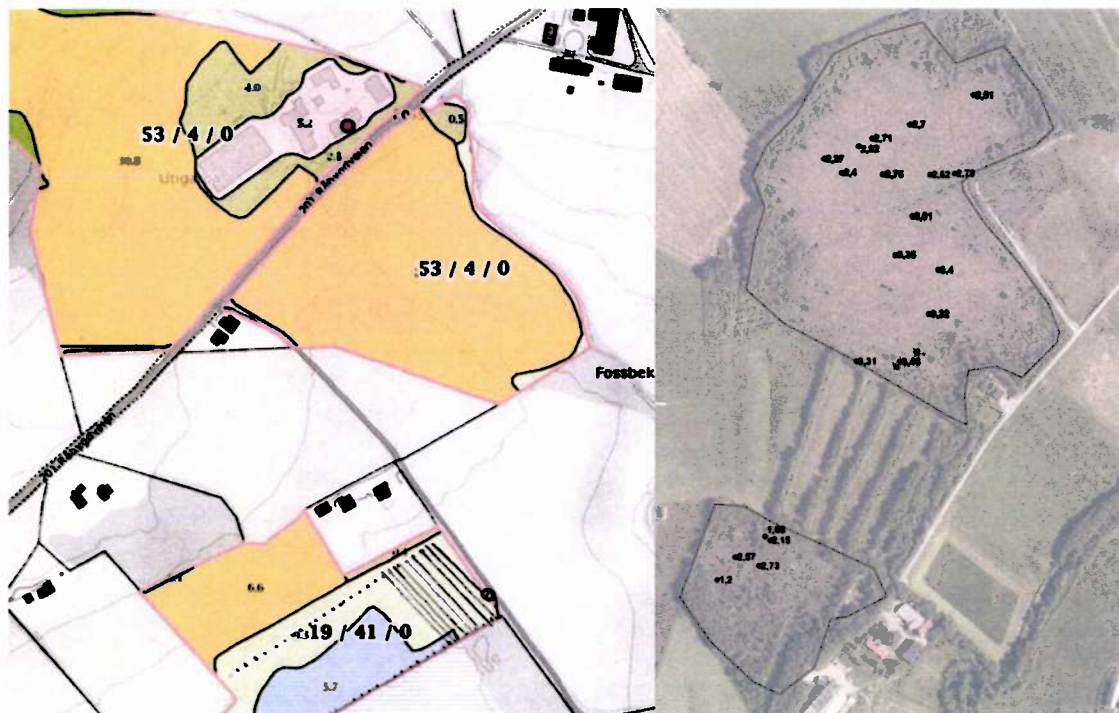
Historisk har det nok vært flere høgmyrer i området, men disse er i dag stort sett forsvunnet gjennom oppdyrking og torvuttak. I Stadsbygda, der Dalåmyra ligger, er det i dag rester etter tre høgmyrer; Dalåmyra, Askjemmyra og Grønningsmyra. Både Grønningsmyra og Dalåmyra var så å si intakte i 1955, med unntak av tradisjonell torvtekt i kantene, og grøfta på tvers over nordenden av Dalåmyra. Det er noe vanskeligere å avgjøre opprinnelig utstrekning av Askjemmyra ut fra flyfoto fra 1955. Innen 2006 var store biter av alle tre myrene oppdyrka, og innen 2009 var hele Grønningsmyra tatt i torvtekt. Med den siste avgjørelsen om oppdyrking av enda et stort parti av Askjemmyra, vil den nordlige delen av Dalåmyra være det eneste gjenværende eksemplet på (funksjonell) typisk høgmyr i Rissa kommune som vi vet om per i dag.

Den nordlige delen av Dalåmyra er fremstår er lite påvirket på tross av inngrep

Det er noe gjengroing av furu og bjørk ute på myrflata. Furuene er småvokste, og kan være svært gamle, eller de kan ha blitt etablert samtidig som en følge av drenering. Myrflata er omkranset av en skogkant som har grodd til i gamle torvgroper langs kanten av myra, og vi tolker ikke dette som kantskog, slik vi kan finne på høgmyr med intakte kantsoner. Myra er fortsatt relativt blaut mange steder, og vi regner fortsatt arealet i nord som funksjonell myr. Vegetasjonen er klart ombrotrof (hjemmehørende på nedbørmyr), med torvmoser dominerende i bunnsjiktet, og røsslyng, krekling, blokkebær, kvitlyng, torvull mm i feltsjiktet. Bjørk opptre imidlertid ikke i utgangspunktet i ombrotrof vegetasjon, og bjørkeoppslag viser at myra tross alt er noe påvirket av

drenering. Noen arter viser at myra har et oseanisk klima, slik som rome og kløkkelyng. Det ble også funnet kysttorvmose (*Sphagnum austinii*), en art som forekommer spredd til vanlig på nedbørmose, og som har sterkt til moderat oseanisk utbredelse (Flatberg 2013).

Kart og bilder fra området

Kartet til venstre viser hvor det omsøkte dyrkingsområdet ligger og kartet til høyre viser målte torvdybder på myra.

Kart over området hvor kartlagte verdifulle naturtyper vises i grønnskaverte områder (Kilde: Naturbase).

Gjennomsnittlig torvdybde var 2,7 m

Målinger fra NTNU viser at Dalåmyra flere steder er nesten 3,5 m dyp.

Utslipp fra Dalåmyra tilsvarer da ett års utslipp fra 3/4 av Rissa kommunes innbyggertall

Myrer generelt, og høgmyrer spesielt, er svært viktige karbonlagre. NTNU estimerer at det er lagra ca. 11 000 tonn C i Dalåmyra, fordelt på ca. 9300 tonn C i nordlig areal og ca. 1800 tonn C i sørlig areal. Dette tilsvarer ca. 41 000 tonn CO₂. Det gjennomsnittlige årlige utslippet per person i Norge ble for 2015 beregnet til 8,4 tonn CO₂ (Global Carbon Budget 2016), og potensielt utslipp fra Dalåmyra tilsvarer da ett års utslipp fra 4850 personer (3/4 av Rissa kommunes innbyggertall).

Våtmark og myr er viktig – for mangfoldet i naturen, for klimaet og som flomdemper

Myr og torvmark er de største karbonlagrene vi har på land og lagrer store mengder karbon og klimagasser

Myrer dekker bare 3 prosent av verdens landjord, men inneholder mer karbon enn all verdens skoger. Myrer består av lag på lag med organisk materiale som langsomt pakkes sammen uten at oksygen kommer til, og dermed lagres karbon. En enkelt myr kan lagre karbon som tilsvarer det årlige utslippet fra 100 000 biler. Når myr dreneres vil myra tørke ut og karbonet kommer i kontakt med oksygen, og det dannes CO₂. CO₂ er en del av klimagassutslippene som gjør at kloden blir varmere. Så lenge en oppdyrking innebærer at vannstanden i myra reduseres, så vil alltid dyrking av myr frigjøre CO₂. I Norge er 5 prosent av landjorda myr og vi har derfor mer myr enn de fleste andre land. Norske myrer lagrer over ca 1000 millioner tonn karbon, noe som tilsvarer Norges totalutslipp av klimagasser i mer enn ca 60 år.

Myr og våtmark er viktige leveområder for mange arter

Det finnes ikke noen andre naturtyper som har mere smådyr og insekter enn myr og våtmark. Mange planter- og dyr har myr som sitt eneste levested som for eksempel mange øyestikkere, sommerfugler og mange fugler som for eksempel trane og smålom. Trekkfugler bruker myr som rasteplasser og flere trua arter lever i myr slik som storsalamander, som ofte lever i myrtjern. En del planter som vi tar for gitt, slik som multe, vokser bare på myr. Multa er derfor helt avhengig av at vi ikke ødelegger helt vanlige myrområder.

Myr renser vann, hindrer tørke og demper flom

Myr renser vannet vårt og tar unna avrenning fra jordbruk og kloakk og andre utslipp. Det at vann får renne gjennom myr, jord og sand gjør at vannet renses. Myr er som en svamp. Mosene i myr kan lagre ti ganger så mye vann som sin egen vekt og gjør at myra tar opp vann når det regner mye og frigir vann når det er tørt. Myra stabiliserer altså vanntilgangen i naturen og demper flom og hindrer tørke. Klimaendringene vil gi oss mer ekstrem nedbør og flere perioder med tørke og da vil myr og annen våtmark være viktig for å dempe effektene av dette.

Det er et mål i Norge å bedre samfunnets evne til å forebygge flom og skred

Det er nødvendig at vi i arealplanleggingen tar hensyn til økt flomfare. Da kan det være både viktig og billig og ta vare på naturens egen flomdempende effekt.

Som hovedregel bør vi derfor ikke bygge ned eller ødelegge myr, våtmarksområder eller naturlig skog langs bekker og elver.

Verdens våtmarker forsvinner og mange myrtyper er trua natur

Over 60 prosent av verdens våtmarker har forsvunnet etter 1900. Mer enn 1/3 av all myr i Norge er ødelagt av nedbygging og oppdyrking. Det dyrkes opp et areal tilsvarende ca 700 fotballbaner med myr i Norge hvert år.

Selv om vi i Norge har mere myr enn de fleste land så er også myr generelt trua natur også i Norge. I norsk rødliste for naturtyper er våtmarksmassiv nær trua. Dette omfatter de fleste myrtyper. Palmsyr, rikmyr i lavlandet og slåttemyr er sterkt trua myrtyper. Rikmyr og slåttemyr er de myrtypene som også har flest arter. Sentrisk høgmyr (ofte kartlagt som lavlandsmyr i innlandet) og kystnedbørsmyr (ofte kartlagt som kystmyr) er også trua myrtyper og har trua kategori sårbar. Dette er myrtyper som ikke har like mange arter, men som ofte er tykke myrtyper (særlig høgmyr) og som dermed har stor betydning som karbonlager og er viktige i klimasammenheng. Det er rikmyr og slåttemyr som er de best kartlagt myrtypene, mens kunnskapen om hvor kystmyr og høgmyr finnes er langt dårligere i Sør-Trøndelag. Dette innebærer at mange av de myrene som ikke er kartlagt kan være både en trua myrtype og svært viktige for klima. Før en vurderer nedbygging eller oppdyrking av myr, bør derfor arealene kartlegges.

Oppdyrking og nedbygging av myr utgjør 10 prosent av CO2-utslippene i Norge

Studier fra Norges Teknisk-Naturvitenskapelige Universitet viser at drenering av myr og torvmark utgjør over 10 prosent av de totale karbonutslippene i Norge og over 7000 kvadratkilometer med myr er allerede ødelagt (NTNU-rapport 2015-10).

Restaurering av myr

Ødelagte myrområder kan til en viss grad restaureres men vil aldri bli like store karbonsluk som intakte, naturlige myrområder. Myr kan best restaureres gjennom å øke vannstanden i myra. Dette kan gjøres ved å tette eksisterende grøfter eller på annen måte øke vannstanden.

Nasjonale forpliktelser etter klimatoppmøtet i Paris innebærer at vi skal redusere utslipp av klimagasser med 40 prosent innen 2030

Det er derfor viktig at kommunen gjennomfører effektive klimatiltak for å bidra til å nå disse målene. Tiltak bør gjennomføres i kommunens egen virksomhet og i saksbehandling. Kommunen bør sørge for at også andre virksomheter som påvirker klimagassutslipp i kommunen, deriblant i landbruket, reduserer sine utslipp.

Landbruksfaglig vurdering

Ved søknad om godkjenning av plan for nydyrking skal kommunen jf § 5 foreta landbruksfaglig vurdering av nydyrkingssøknaden før vedtak i saken fattes. Det må vurderes om det ut fra jordloven § 1 er ønskelig å styrke driftsgrunnlaget for driftsenheten, og om nydyrkingstiltaket legger til rette for driftsmessig gode løsninger.

Rissa kommune har allerede gjort vurderinger med hensyn til dette jf oversendeslesbrevet til fylkesmannen. Her vurderer kommunen det slik, jf jordlovens bestemmelser § 1, at det er viktig at enheten greier å skaffe til veie alternative dyrkingsarealer for å ivareta driften når den nye veien skal bygges og legger beslag på areal som enheten driver i dag. Kommunen mener også at nydyrkingstiltaket legger til rette for driftsmessig gode løsninger i og med at det omsøkte arealet ligger 300 m fra gården og grenser til jord som samdriften driver. Kommunen har brukt naturmangfoldlovens miljøprinsipper §§ 8-12 i forbindelse med vurderingen. På bakgrunn av dette konkluderer kommunen foreløpig med at de er positiv til nydyrkingen.

Fylkesmannen er klageinstans i nydyrkingssaker, og vi kan derfor ikke foreta en egen landbruksfaglig vurdering av søknaden, eller kommentere de landbruksfaglige vurderingen kommunen har gjort så langt i saken.

Generelle merknader

Landbruks- og matdepartementet har nå ute på høring forslag om endringer i nydyrkingsforskriften. Endringsforslaget består i at klimahensyn tas inn som en del av målsettingen med nydyrkingsforskriften og at nydyrking på myr ikke lenger skal være tillatt. Endringsforslaget er imidlertid ikke vedtatt, så det er per d.d. ikke noe forbud mot å nydyrke myr.

Klima må likevel, sammen med andre miljøinteresser, avveies mot landbruksinteressene. Faktorer som bør vurderes i forbindelse med nydyrkingssaker som gjelder myr er dybde og omdanningsgrad på myra, om det er dyrkbar undergrunn eller ikke, alternative arealer for nydyrking, kjøp eller leie i nærheten, metoder for nydyrkingen (bl.a. omgravingsmetoden) og nærhet til eksisterende dyrka mark.

Generelt gjelder det at at nydyrking på mer enn 50 dekar, samt mindre tiltak der det ikke kan utelukkes at tiltaket kan få vesentlige virkninger for naturmangfold eller andre viktige miljøhensyn, skal vurderes i henhold til bestemmelsene i *Forskrift om konsekvensutredninger* (se mer om dette i vedlegg).

I følge nydyrkingsforskriftens § 4 kan kommunen sette vilkår for godkjenning av nydyrking. Slike vilkår kan f.eks. være hvordan nydyrkingsfeltet skal utformes, igjensetting av vegetasjon og vegetasjonssone mot vassdrag og ferdselsårer, feltets størrelse, om deponi av masser og bruk av tunge maskiner i anleggsperioden. Ved utformingen av nydyrkningsfeltet bør en gjøre overgangen mot tilgrensende arealer så naturlig som mulig.

Kommunen bør gjøre søker oppmerksom på at også andre lover/forskrifter gjelder. Godkjenning av plan for nydyrking etter nydyrkingsforskriften fritar ikke grunneieren for plikten til å innhente tillatelse etter annet lovverk. På landbrukssiden kan dette dreie seg om dispensasjon fra miljøkravene i § 8 i *forskrift om produksjonstilskudd i jordbruket*, tillatelse etter *forskrift om planlegging og godkjenning av veier for landbruksformål* der bygging av vei er nødvendig i forbindelse med tiltaket og godkjenning etter *forskrift om begrensning av forurensning (forurensningsforskriften) – kap 4. Anlegg, drift og vedlikehold av planeringsfelt*. Dersom det er gitt tilskudd gjennom tilskuddsordningene *spesielle miljøtiltak i jordbruket (SMIL)* eller *nærings og miljøtiltak i skogbruket (NMSK)* til omsøkt areal, kan det være satt vilkår som nydyrkingen ikke er forenlig med.

Vi ber om at kommunen sender oss kopi av vedtak så snart kommunen har tatt en beslutning i saken, for mulighet til å vurdere mulig omgjøring av vedtaket jf forvaltningslovens § 35.

Med hilsen

Magnhild Melandsø (e.f.)
ass. landbruksdirektør

Eva Dybwad Alstad
seniorrådgiver

Dette dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ingen signatur.

Vedlegg: oversikt over lovverk og føringer på miljøområdet

Vedlegg

Forskrift om konsekvensutredninger

§1: Formål

Hensikten med forskriften er å sikre at hensynet til miljø og samfunn blir tatt i betraktning under forberedelsen av tiltak, og når det tas stilling til om, og på hvilke vilkår tiltaket kan gjennomføres.

§ 8: Planer og tiltak som skal konsekvensutredes hvis de kan få vesentlige virkninger for miljø eller samfunn

Følgende planer og tiltak skal konsekvensutredes hvis de kan få vesentlige virkninger for miljø eller samfunn jf §10:

- Prosjekter for bruk av uoppdyrkede landområder eller delvis naturlige områder til intensivt landbruk, herunder nydyrking på mer enn 50 dekar (se vedlegg II).
- Også mindre tiltak skal behandles etter kapittel 5 og 6 (dvs konsekvensutredes) dersom det ikke kan utelukkes at tiltaket kan få vesentlige virkninger for naturmangfold eller andre viktige miljøhensyn.

Ansvarlig myndighet og lov(er) behandlingen er knyttet opp til:
Kommunen. Forskrift om nydyrking gitt med hjemmel i jordloven.

§ 10: Kriterier for vurderingen av om en plan eller et tiltak kan få vesentlige virkninger for miljø eller samfunn

I vurderingen av om en plan eller et tiltak kan få vesentlige virkninger for miljø eller samfunn, skal det ses hen til *egenskaper* ved planen eller tiltaket, eller tiltakets lokalisering og påvirkning på omgivelsene. Det skal også i nødvendig grad ses hen til egenskaper ved virkninger.

Egenskaper ved planen eller tiltaket omfatter:

- a) størrelse, planområde og utforming
- b) bruken av naturressurser, særlig arealer, jord, mineralressurser, vann og biologiske ressurser
- c) avfallsproduksjon og utslipp
- d) risiko for alvorlige ulykker og/eller katastrofer.

Lokalisering og påvirkning på omgivelsene omfatter en vurdering av om planen eller tiltaket kan medføre eller komme i konflikt med:

- a) verneområder etter naturmangfoldloven kapittel V eller markaloven § 11, utvalgte naturtyper (naturmangfoldloven kapittel VI), prioriterte arter, vernede vassdrag, nasjonale laksefjorder og laksevassdrag, objekter, områder og kulturmiljø fredet etter kulturminneloven
- b) truede arter eller naturtyper, verdifulle landskap, verdifulle kulturminner og kulturmiljøer, nasjonalt eller regionalt viktige mineralressurser, områder med stor betydning for samisk utmarksnæring eller reindrift og områder som er særlig viktige for friluftsliv
- c) statlige planretningslinjer, statlige planbestemmelser eller regionale planbestemmelser gitt i medhold av plan- og bygningsloven av 27. juni 2008 nr. 71 eller rikspolitiske bestemmelser eller rikspolitiske retningslinjer gitt i medhold av plan- og bygningsloven av 14. juni 1985 nr. 77.

- d) større omdisponering av områder avsatt til landbruks-, natur- og friluftsmål, samt reindrift eller områder som er regulert til landbruk og som er av stor betydning for landbruksvirksomhet
- e) økt belastning i områder der fastsatte miljøkvalitetsstandarder er overskredet
- f) konsekvenser for befolkningens helse, for eksempel som følge av vann- eller luftforurensning
- g) vesentlig forurensning eller klimagassutslipp
- h) risiko for alvorlige ulykker som en følge av naturfarer som ras, skred eller flom.

I vurderingen av om planen eller tiltaket kan få vesentlige virkninger og følgelig skal konsekvensutredes, skal det ses hen til virkningenes intensitet og kompleksitet, sannsynlighet for at virkningene inntreffer og når de inntreffer, varighet, hyppighet og mulighet for å reversere eller begrense dem, om virkningene strekker seg over landegrensene, samt samlede virkninger av forslaget til plan eller tiltak og andre eksisterende, godkjente eller planlagte planer eller tiltak.

Naturmangfoldloven

Målet med naturmangfoldloven er at naturen skal tas vare på og brukes på en måte som ikke ødelegger den. Naturen har verdi i seg selv og den er verdifull for oss mennesker. Vi skal ta vare på mangfoldet av naturtyper, arter og gener (§§ 4 og 5).

Mangfoldet av naturtyper skal tas vare på innenfor det som er naturtypens naturlige utbredelsesområde og med det arts mangfoldet og de økologiske prosessene som kjennetegner den enkelte naturtype (§ 4). Det er også et mål å ta vare på økosystemers funksjoner, struktur og produktivitet så langt det er rimelig (§ 4).

Arter og deres genetiske mangfold skal tas vare på lang sikt og artene skal finnes i levedyktige bestander i sine naturlige utbredelsesområder (§ 5). Så langt det er nødvendig for å nå dette målet skal også artenes økologiske funksjonsområder og andre økologiske betingelser som de er avhengige av, tas vare på (§ 5).

Naturmangfold er både biologisk mangfold, landskapsmessig mangfold og geologisk mangfold.

Biologisk mangfold er variasjonen av livet i naturen rundt oss, planter, dyr og mikroorganismer, arvestoffet deres, og samspillet mellom alt dette.

Vi minner kommunen om at alle offentlige beslutninger som kan påvirke naturen skal vurderes etter naturmangfoldlovens §§ 8-12. Dette innebærer at kommunen skal vurdere hvilke konsekvenser nydyrking kan få for naturverdiene i området. Kommunen skal i sitt vedtak beskrive hvilke konkrete konsekvenser det aktuelle tiltaket får for naturen i og rundt tiltaket

§8:

Det er viktig at kommunen i vedtaket redegjør for hvilken kunnskap som finnes om området, hvilke kartlegginger som er gjort, hvor kunnskapen er hentet fra osv. (§ 8). Både vitenskapelig kunnskap om arter, naturtyper, tilstand i naturen og effekten av ulike påvirkninger og folks erfaringer gjennom bruk av naturen er viktig kunnskap når det skal vurderes hvordan nydyrkingen påvirker naturen. Det at området ikke er kartlagt betyr ikke at det ikke er viktige naturverdier i området. Hvis området ikke er kartlagt bør kommunen vurdere kartlegging av det aktuelle området før vedtak fattes.

§9:

Hvis det ikke er nok kunnskap om hvilke virkninger tiltaket kan ha for natur og miljø skal en være føre-var og unngå å skade naturen (§ 9).

§ 10:

Tiltaket skal også vurderes etter den samla belastningen på naturen i området (§ 10). Kommunene skal i sitt vedtak redegjøre for hva de ulike belastningene i området er og hvilken virkning de kan ha på naturmangfoldet.

§11 og 12:

Kommunen skal informere om at kostnader ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver (§ 11) og kommunen skal vurdere om det brukes miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder (§ 12) i nydyrkingen.

Stortingsmelding nr 33 (2012-2013): Klimatilpasning i Norge

Stortingsmelding nr 33 (2012-2013): Klimatilpasning i Norge sier blant annet sier følgende om nedbygging av våtmark, myr og elvenatur:

«Velfungerende økosystemer er livsnødvendige for livet på jorda og et avgjørende grunnlag for helse, velferd og verdiskapning. Naturens evne til å motstå ekstremvær og dempe negative effekter av klimaendringer er viktige økosystemtjenester. Å sørge for velfungerende økosystemer er derfor det viktigste tiltaket for å tilpasse oss konsekvenser av klimaendringer. Regjeringens mål er å bedre samfunnets evne til å forebygge flom og skredrisiko. Det er nødvendig at arealplanleggingen tar hensyn til den økte flomfaren. Det kan være store fordeler ved en helhetlig tilnærming som ivaretar økosystemtjenester og naturverdier i planleggingen. Det må tas særlig hensyn til våtmarker som har en viktig flomdempende effekt. Myrer og annen våtmark har en vannregulerende effekt, for eksempel ved å bremse hastigheten av flomvann. Som en hovedregel bør derfor ikke myrer og våtmarksområder dreneres eller bygges ned. Naturlig vegetasjon langs elvebredder og elvekanter er et viktig vern mot flomødeleggelse og erosjon av elvebredder.»